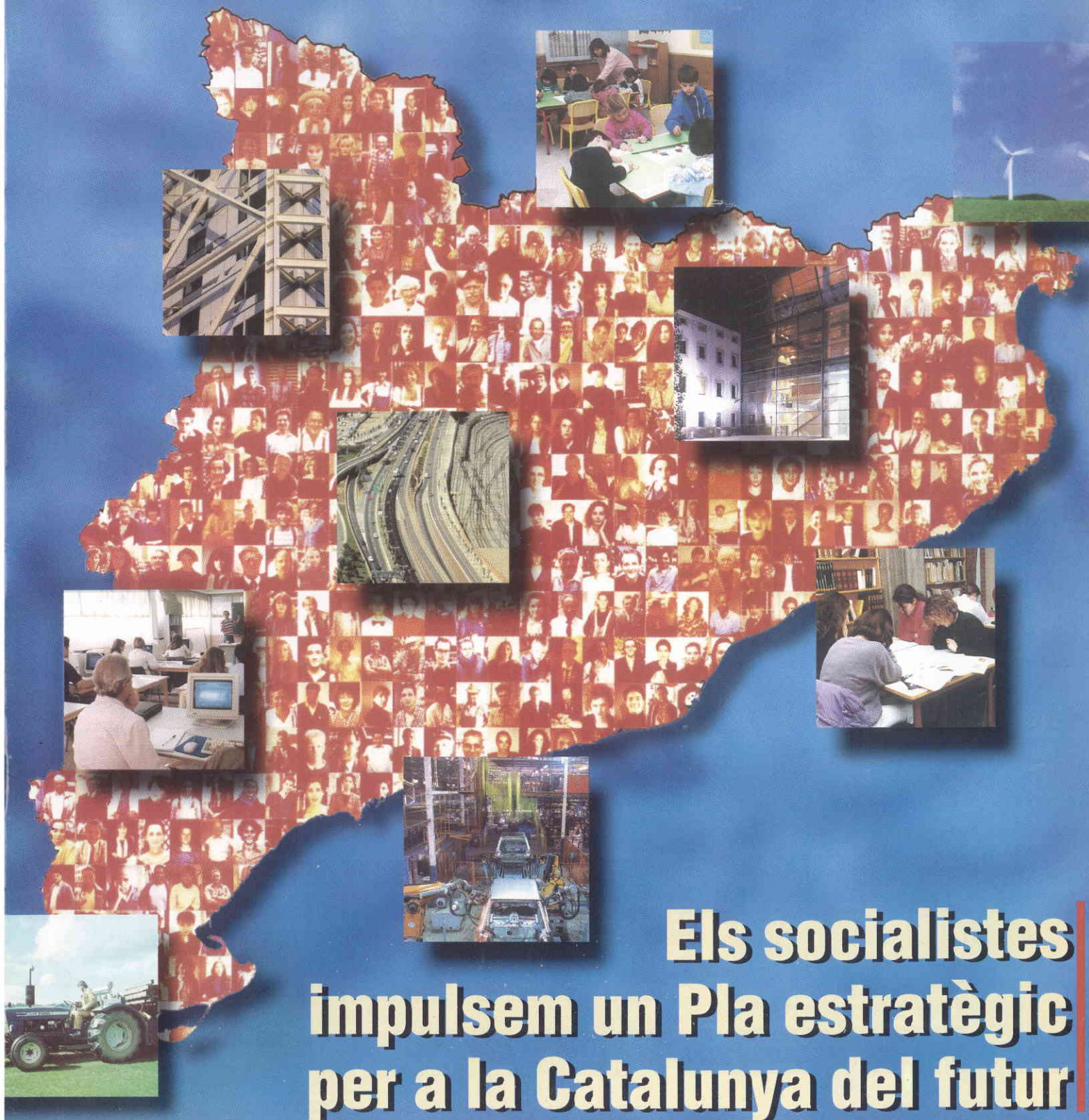

ELS AJUNTAMENTS SOCIALISTES, ELS MÉS SOLIDARIS

Número 40, novembre de 1997

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

Endavant

**Els socialistes
impulsem un Pla estratègic
per a la Catalunya del futur**

SUMARI

ACTUALITAT	3	El PSC impulsa la participació en la elecció de cargos públics
CATALUNYA	4-5	Els socialistes impulsen un Pla Estratègic per a la Catalunya del futur
ACTUALITAT	6-7	Sentència del Suprem: la justícia no és igual per a tothom Acord sobre la Llei del català: un pacte per la convivència
ENTREVISTA	8	Xavier Sabaté: "La nova federació ha suposat una nova organització del partit a les comarques tarragonines"
OPINIÓ	9	Trabajar menos para trabajar todos Josep Maria Rañé
CONGRÉS I SENAT	10-11	Unos presupuestos insolidarios y opacos Mercedes Aroz
PARLAMENT	12-13	Pujol no podrà conduir el futur de Catalunya
MÓN LOCAL	14-15	Barcelona promourà un Fòrum Universal de les Cultures a l'any 2004
SOLIDARITAT	16-17	Los ayuntamientos progresistas, a la cabeza en cooperación con el Tercer Mundo Francesc Lausín
INTERNACIONAL	18	Las nuevas revoluciones progresistas Francesc Lausín
ESPORTS	22	El doble llenguatge del govern de CiU en la política esportiva en edat escolar Josep Baliu
ENTREVISTA	24	Núria Ribó: "No vull patir ferides per comunicar-me amb la gent"

NOVEMBRE 1997

NÚMERO 40

Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Anàlisi i Imatge del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Consell Editorial i Redacció: Vicenç

Badenes, Miguel Ángel Escobar, Arseni

Gibert, Xavier Guitart, Miquel Iceta, Francesc

Lausín, Francesca Martín, Jordi Menéndez,

Jordi Navarro, Jordi Nicolás, Jaume Sobrequés,

Anna Terrón, Jordi Williams

Coordinador: César Romero

Correccions: Montse Pallarès

Fotografia: Pepa Alvarez, Paco Fera

Producció: Jordi Serra

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: D.L.B. 37.364-1987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 495 54 00 - **Fax** 495 54 26

El Consell Nacional aprova una resolució que critica el mal govern de CiU

A continuació reproduïm un extracte de la resolució política aprovada al Consell Nacional celebrat el 18 d'octubre.

Amb la celebració del debat d'orientació política general del Consell Executiu celebrat darrerament al Parlament de Catalunya s'inicia l'etapa de la política catalana que culminarà amb les eleccions autonòmiques. Encetem aquesta nova etapa des d'una doble convicció. D'una banda el desconcert i el desencantament conservador de Convergència i Unió és un obstacle per al progrés de Catalunya. De l'altra, substituir democràticament el mal govern de CiU és un requisit fonamental perquè Catalunya estigui en condicions d'aprofitar plenament les seves potencialitats per construir un país de progrés i de qualitat.

El desconcert de Convergència i Unió es posa de manifest en la seva manca de projecte de futur per al nostre país i en la carència d'un projecte de construcció nacional en el marc espanyol i europeu. Sols des d'un projecte progressista i federalista es pot respondre adequadament als reptes del present i del futur de l'autonomia catalana. Des d'aquesta convicció afirmem que en l'hora present els plantejaments de CiU són un obstacle per al progrés de Catalunya.

Les discussions essencialistes desenvolupades per CiU no tenen altra causa que la seva absència de projecte i no tenen altra motivació que la de difuminar el seu compromís polític amb la dreta espanyola. Però el decantament conservador de CiU és irreversible, CiU ha pactat amb el PP a Espanya i depèn dels vots del PP al Parlament de Catalunya. CiU s'ha decantat per la dreta per bé que ho intenti amagar citant Tony Blair o el laborisme holandès.

El pacte CiU-PP és un mal negoci per a Espanya i un mal negoci per a Catalunya. Un mal negoci perquè consolida l'orientació conservadora del govern de CiU i és incapaç de deturar la seva deriva autoritària. Un mal negoci perquè la gestió del govern del PP es caracteritza per tres elements fonamentals: l'augment de les desigualtats socials i dels desequilibris territorials, el desgavell autonòmic a causa de l'absència d'un projecte d'Estat, i per la regressió democràtica i abús de poder que mostren fins a quin punt el PP està hipotecat davant el "síndic d'interessos i mitjans de comunicació" al que deuen la victòria electoral de març de 1996.

I és que Catalunya té, en aquests moments, un mal govern. És un govern que s'inhibeix dels problemes reals, que és incapaç de gestionar eficientment l'important volum de recursos que administra. La fallida i la incompetència de l'actual govern de la Generalitat es posa de manifest en els següents extrems: la nostra principal crítica és que el govern de CiU no situa en el centre de la seva acció política, ni la concertació social ni l'estímul a la creació d'ocupació; el Govern de Catalunya practica una política educativa i una política sanitària que estan avui en un carreró sense sortida; cal revisar les lleis d'ordenació territorial de Catalunya per tal d'adequar-les a les necessitats reals del país i perquè siguin un veritable instrument de reequilibri territorial; cal revisar urgentment i en profunditat la política d'habitatge; cal reformar l'Administració de la Generalitat per tal de reduir i simplificar les estructures administratives; cal incrementar substancialment la inversió pública a Catalunya, tant pel que fa a les inversions de l'Estat com pel que fa a les que corresponen a la pròpia Generalitat; cal superar la paràlisi i la incompetència de la política cultural i lingüística del Govern que són incapaces de contribuir positivament a l'enfortiment de la cultura i la llengua catalanes.

Per tot això, el Consell Nacional del PSC crida el conjunt del partit, les seves organitzacions, els seus i les seves militants i els seus i les seves càrrecs públics a incrementar els esforços per fer arribar el nostre missatge als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i per convidar-los a construir amb nosaltres un projecte alternatiu de progrés capaç de guanyar la majoria en les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

► La comissió executiva va presentar la resolució.

El PSC impulsa la participació en la elecció de los cargos públicos

Fomentar la participació de los afiliados y simpatizantes en el proceso de elección de los candidatos del PSC a los distintos comicios es el objetivo principal del "Reglamento de elección de candidatos a cargos públicos del partido", que el pasado 18 de octubre aprobó el Consell Nacional.

El sistema de elecciones primarias de candidatos del PSC es pionero en España y responde a una decisión del 8º Congreso del partido, celebrado hace un año. Cabe destacar que fue el PSC quien propuso la adopción de este nuevo sistema de participación en el 34º Congreso del PSOE. El reglamento prevé que los militantes y simpatizantes puedan votar a los candidatos socialistas en las diferentes elecciones, siendo en los casos del candidato a la Presidencia de la Generalitat de Catalunya y del cabeza de lista de Barcelona en las Elecciones Generales cuando el resultado de esta consulta interna será vinculante para el partido.

El reglamento aprobado prevé que militantes y simpatizantes puedan elegir a los candidatos socialistas

En las elecciones municipales, el resultado de la consulta interna para los candidatos a alcalde en las distintas ciudades se trasladará al Consell de Federació que, a su vez, realizará una propuesta de cabezas de lista para cada municipio a la Comisión Electoral y Consell Nacional. Para los candidatos a diputados y senadores a las Cortes Generales también corresponderá la última decisión al Consell Nacional, teniendo para ello en consideración el resultado de la consulta

► Narcís Serra durante su intervención en el Consell Nacional. Abajo, José Montilla explicando los pormenores del reglamento aprobado.

a los militantes y simpatizantes. Con el nuevo sistema de elecciones primarias, el Partit dels Socialistes de Catalunya lleva a la práctica el compromiso de hacer partícipes tanto a los afiliados como a los simpatizantes del partido de las decisiones sobre las personas que representarán a los socialistas en las distintas elecciones. Militantes y simpatizantes tienen al alcance una nueva herramienta útil y necesaria para que nuestra formación política sea cada vez más dinámica, abierta y permeable a la opinión de todos los que configuramos el partido. En definitiva, se trata según el Secretario de organización José Montilla, "de un paso más hacia adelante para acercar las decisiones del partido a la opinión de todos los socialistas".

Els socialistes impulsem un Pla Estratègic per a la Catalunya del futur

Catalunya és un país amb enormes potencialitats, però pot quedar endarrerit a causa de la paràlisi i la manca de planificació de l'actual govern conservador. Aquesta iniciativa dels socialistes catalans,

dotar Catalunya d'un Pla Estratègic, vol comptar amb les aportacions de la societat per construir el programa alternatiu d'una nova majoria de govern que situï el nostre país en el camí del progrés.

El dilluns 20 d'octubre el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona va acollir l'acte de presentació de les Bases per a un Pla Estratègic de Catalunya, una iniciativa del PSC que pretén propiciar el debat i la reflexió sobre els principals reptes del nostre país amb totes les persones, grups, entitats i institucions que puguin estar interessats en la definició de les estratègies de futur que ens han de permetre construir un país més cohesionat, més modern i amb més capacitat per aprofitar totes les seves potencialitats econòmiques, socials i culturals. Aquesta iniciativa respon a la voluntat de configurar una alternativa a l'actual govern de Catalunya, per fer una política diferent, més relacionada amb els problemes reals dels ciutadans, amb més diàleg i amb menys prepotència.

Narcís Serra va afirmar a l'acte que l'elaboració d'aquest pla estratègic "és quelcom que hauria d'haver impulsat Jordi Pujol i el govern que presideix, però, lamentablement, la seva incapacitat i la seva manca de projecte de futur l'ha fet impossible". Serra va dir també que els compromisos assolits al Pla seran els que "aplicaria i impulsaria des de la Generalitat una majoria de progrés, alternativa al govern de Pujol".

Joaquim Nadal va subratllar que la necessitat d'impulsar un projecte d'aquest abast neix de l'evidència que "Catalunya necessita un revulsiu que, tenint en compte l'herència del passat, li doni noves orientacions per combatre l'aïllament i el provincialisme" en què CiU ha deixat al nostre país. Per Nadal al Pla es tracta "d'incorporar-hi el màxim d'energies de tots els sectors de la societat a un debat que està al carrer", per tal "d'acabar amb els dèficits del nostre país" i "construir una alternativa visible i

► Joaquim Nadal va explicar l'estructura del Pla Estratègic.

Aquesta iniciativa respon a la voluntat de configurar una alternativa a l'actual govern de Catalunya, per fer una política més relacionada amb els problemes reals dels ciutadans

► Narcís Serra va criticar la Generalitat per no endegar una iniciativa d'aquest tipus.

engrescadora" per governar Catalunya. L'alcalde de Barcelona, Joan Clos, va destacar el fet que aquest Pla és una "iniciativa convenient i oportuna" i va apuntar a qüestions com l'ocupació, la sostenibilitat, el model de seguretat o les noves tecnologies com alguns dels temes a aprofundir. És important assenyalar que en aquest projecte s'ha tingut molt en compte l'experiència dels plans estratègics elaborats a molts municipis governats pels socialistes.

Està previst que entre maig i juliol de l'any vinent es debati i s'aprovi el document final del Pla

El Pla, que porta per lema "Fem de Catalunya un país de progrés i qualitat", ha de respondre a dues preguntes essencials. D'una banda, definir quins són els principals problemes del país i de la seva gent en aquest moment i en els propers anys. De l'altra, establir quines són les mesures que, respecte de cadascun dels grans problemes detectats, han de servir per modificar les tendències negatives, afavorir les nostres potencialitats i col·locar Catalunya en un camí de progrés i de desenvolupament. El projecte, que es va iniciar el maig de 1997 amb una comissió gestora, està integrat per un comitè executiu -presidit per Joaquim Nadal-, un consell plenari, setze comissions sectorials i set territorials, i una oficina de gestió i suport. Està previst que entre maig i juliol de l'any vinent es debati i s'aprovi el document final del Pla.

NECESSITEM VOLUNTARIS
Busquem estudiants d'econòmiques, empresarials, arquitectura, geografia, sociologia o d'altres estudis relacionats amb el projecte "BASES PER A UN PLA ESTRATÈGIC DE CATALUNYA" que estiguin disposats a oferir una part del seu temps lliure per col·laborar en la iniciativa. Poseu-vos en contacte amb l'Oficina del Pla, telèfon 495-54-19

► Joaquim Nadal, Narcís Serra i Joan Clos, en un moment de l'acte de presentació.

COMITÈ EXECUTIU

President: Joaquim Nadal

Manuel Royes, Josep Borrell, Mercè Sala, Josep Montilla, Josep Maria Carbonell, Carles Martí, Montse Duch, Joaquim de Nadal, Xavier Roig, Enric Banda, Pep Mir, Carles Kinder, Isaïas Taboas, Carles Esquerré, Isabel Salamanya i Josep Pau.

Secretari tècnic: Salvador Gausa.

Coordinador: Jordi Menéndez.

PRESIDENTS DE LES COMISSIONS SECTORIALS

Àmbit I

- 1- Catalunya i el seu entorn: Xavier Roig.
- 2- Els catalans del segle XXI: Marina Subirats.
- 3- La solidaritat i la cooperació: Josep Ribera.
- 4- Govern. Administració i ciutadans: Francesc de Carreres.
- 5- Les persones i els seus drets i llibertats: Ernest Lluch.
- 6- El desplegament de les potencialitats culturals de Catalunya: Ferran Mascarell.

Àmbit II

- 7- Qualitat de vida i medi ambient: Ferran Relea.
- 8- Les estructures urbanes i la vertebració territorial: Juli Esteban.
- 9- La connectivitat i l'accessibilitat: Antoni Pujol.
- 10- Un món rural en transformació: Oriol Nel·lo.

Àmbit III (Joan Majó, coordinador)

- 11- El desenvolupament econòmic i el teixit productiu: Rafael Suñol.
- 12- El treball dels homes i les dones: Lluís Fina.
- 13- La formació: Oriol Homs.
- 14- Catalunya davant la societat de la informació: Jordi Pericas.
- 15- El sector turístic: Mercè Sala.
- 16- El sector primari: Pere Camprubí.

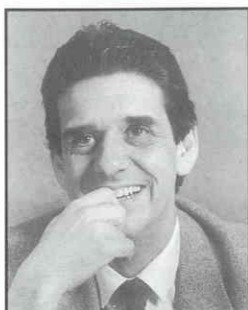
PRESIDENTS DE LES COMISSIONS TERRITORIALS

- 17- El Pirineu: Joan Ganyet.
- 18- Girona: Isabel Salamanya.
- 19- Lleida: Josep Pau.
- 20- L'Ebre: Antoni Sabaté.
- 21- Tarragona: Ignasi Carnicer.
- 22- Catalunya Central: Llorenç Ferrer.
- 23- Regió Metropolitana de Barcelona: Joaquim Clusa.

Sentència del Tribunal Suprem pel "cas Filesa": la justícia no és igual per a tothom

Els socialistes hem estat tractats molt injustament pel Tribunal Suprem. Mentre la dreta surt sorprenentment indemne dels processos judicials, els socialistes hem de pagar els plats trencats dels presumptes casos de finançament irregular dels partits.

Declaració de Josep Maria Sala sobre la sentència del Suprem

► J. M. Sala

Coneguda la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem sobre l'anomenat "cas Filesa", vull fer pública la següent declaració. Des de l'inici el 1991 de les actuacions judicials sobre el "cas Filesa", he manifestat la meua més absoluta innocència. Innocència que avui reitero: no he tingut res a veure amb un presumpte finançament irregular del PSOE, ni he comès cap delictes o il·legalitat.

Malgrat això, se'm condemna a una pena d'un any de presó menor i una multa de cent mil pessetes per un delictes de falsedat en document mercantil comès el 1988, l'autoria del qual se m'atribueix, i a una pena de dos anys de presó menor, sis anys i un dia d' inhabilitació especial com a càrrec públic, dret de sufragi actiu i passiu, i multa de dues-cents cinquanta mil pessetes per un delictes d'associació il·lícita.

Pel que fa a la falsedat en una factura emesa l'any 1988 per l'empresa Time Export, he de dir que ningú, incloent-hi el principal testimoni de càrrec, m'atribueix cap mena de participació en la gestió d'aquesta empresa, no havent-se manifestat ni tan sols coneixement de la meua persona per part dels empleats, administradors o proveïdors de la mateixa. Pel que fa al delictes d'associació il·lícita, he de dir que aquesta figura delictiva s'ha utilitzat fins avui sols per qualificar delictes de terrorisme i que la seva aplicació a aquest cas constitueix en la meua opinió una ficció legal, l'únic objectiu de la qual és vincular-me a actuacions irregulars que mai no vaig conèixer i en les quals encara menys vaig participar.

Ni el jutge instructor ni avui la Sala disposa de cap prova que em vinculi als efectes dels quals se m'acusa. És per tot això que considero injustificada i falta de tota base jurídica la condemna que es dicta contra mi en el marc d'una sentència desmesurada.

Per tot això he de considerar que la motivació de la Sentència dictada pel Tribunal Suprem és, precisament, la necessitat de condemnar-me per justificar així la meua presència en un procés que ha durat més de sis anys. No crec que hi hagi cap altra raó que pugui explicar-la. Com a demòcrata, tot i respectant la sentència, la penso recórrer davant el Tribunal Constitucional. En tot cas, i des d'aquest moment, penso renunciar als meus càrrecs públics de diputat al Parlament de Catalunya i de senador en representació d'aquest. Crec contribuir així també, actuant de forma tan immediata, a limitar el dany que aquesta sentència produirà a la imatge del Partit Socialista.

Al llarg d'aquests més de sis anys el meu partit ha estat permanentment al corrent de l'evolució d'aquest procediment judicial. He comptat sempre amb el seu suport, basat en la convicció de la meua innocència i en el coneixement que no he tingut res a veure amb els fets jutjats. En qualsevol cas, he posat en coneixement del meu partit la sentència, torno a posar, com sempre, els meus càrrecs a la seva disposició, i he comunicat ja la meua decisió de dimitir dels càrrecs de representació popular que tinc en el seu nom.

Josep Maria Sala

Declaració de la Comissió Executiva del PSC

La Comissió Executiva del PSC ha pres l'acord de ratificar en tots els seus extrems la declaració del seu Primer Secretari sobre la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem sobre l'anomenat "cas Filesa".

El company Josep Maria Sala ha posat en coneixement de la Comissió Executiva del partit la sentència que l'afecta i la seva posició al respecte. La direcció del PSC reitera la seva convicció de la innocència de Josep M. Sala, de la seva honorabilitat i honestedat, i ratifica el seu convenciment que la sentència coneguda és injusta.

La Comissió Executiva del PSC ha valorat molt positivament l'actitud personal de Josep M. Sala de renunciar als seus càrrecs electes sense esperar que la sentència es faci efectiva o la resolució dels recursos davant el Tribunal Constitucional. Així mateix, la Comissió Executiva ha agraït la seva voluntat de posar a disposició del partit sense cap mena de reserva els seus càrrecs orgànics, que no ha estat acceptada.

La Comissió Executiva del partit, atenent la petició del mateix Josep Maria Sala, ha acordat encarregar provisionalment a un altre membre de la Comissió Executiva el desenvolupament de les funcions d'acció política i electoral. A proposta del primer secretari, la Comissió Executiva del PSC ho encomana al secretari d'Anàlisi i Imatge.

Acord PSC-CiU sobre la Llei del català: un pacte pel consens i la convivència

El dissabte 8 de novembre Jordi Pujol i Narcís Serra, en presència dels consellers de Presidència i Cultura i de Joaquim Nadal i Antoni Dalmau com a ponents de la Llei i president del Grup Parlamentari Socialista, varen acordar els continguts de la nova Llei de política lingüística. Aquest acord fa possible culminar el procés de discussió sobre el que s'ha anomenat "Llei del català".

Els socialistes hem mantingut des del primer moment que una nova Llei que substituís pura i simplement la Llei de normalització lingüística de 1983 era innecessària. Nosaltres creïem suficient la reforma puntual de la Llei de 1983, juntament amb reformes de legislació estatal i mesures de foment i d'impuls a la llengua catalana. El posicionament de la resta de forces polítiques, més aviat favorables a debatre una nova Llei, ens va portar a participar en la ponència conjunta creada a l'efecte, primer, i a arribar a l'acord signat dissabte dia 8 amb CiU, després. Des de l'inici d'aquest debat hem sostingut que calia fer compatibles dos principis: l'impuls a la llengua catalana i el dret dels ciutadans a utilitzar lliurement la llengua oficial de la seva elecció sense que això suposi cap mena de discriminació.

Gràcies al PSC la Llei no contempla ni el principi de disponibilitat lingüística ni les sancions a persones

En aquest sentit, podem anunciar amb satisfacció que la Llei de política lingüística no contempla, com defensaven altres grups parlamentaris, ni el principi de disponibilitat lingüística (pel qual els empleats públics i els treballadors d'empreses que ofereixen serveis al públic estarien obligats a correspondre oralment en la llengua emprada pel client o usuari), ni les eventuais sancions a per-

sones com a conseqüència de l'incompliment del citat principi. Al mateix temps, hem volgut precisar que el caràcter de llengua pròpia del català no pot portar cap discriminació per als ciutadans ni topa amb el caràcter oficial del català i del castellà. Pel que fa a les quotes cal remarcar que els mitjans audiovisuals dependents de les corporacions locals podran tenir en compte les característiques de llur audiència. En concret, la nova Llei suposa un impuls a la llengua catalana en els següents aspectes:

- Proclama el dret dels ciutadans a ser atesos en català per part de totes les administracions, la de l'Estat inclosa.
- Garanteix la validesa de les escriptures públiques i dels assentaments registrals fets en català, regula la llengua dels documents civils i mercantils, assegurant que les entitats financeres, companyies d'assegurances i similars els ofereixen també en català.
- Millora la regulació dels topònims i antropònims.
- Estableix quotes d'emissió en català en els mitjans de radiodifusió i televisió públics i privats i en el cinema.
- Enforteix els principis de foment i suport a les expressions culturals de Catalunya i en especial de les que es produeixen en llengua catalana.
- Fomenta l'ús del català en la informà-

tica, les indústries de la llengua i multimèdies.

- Fomenta l'ús del català en els usos interns i externs de les empreses, en la retolació i en les comunicacions

► Serra es va reunir amb Pujol per trobar una sortida a la Llei del català.

megafòniques.

- Permet al govern de la Generalitat regular l'etiquetatge. Aquest acord hauria de ser ampliat a la resta de forces polítiques, que podrien enriquir-lo sempre que comparteixin els principis bàsics que el fonamenten: l'impuls a la llengua catalana i el dret dels ciutadans a utilitzar la llengua oficial que prefereixin sense cap mena de discriminació o entrebanc. La millor garantia d'aquests principis depassa l'aprovació de la Llei de política lingüística i ha de comportar també l'augment dels pressupostos adreçats al foment de l'ús del català i, molt especialment, al Consorci per a la Normalització Lingüística, la modificació puntual de la legislació espanyola en matèria d'ús de les llengües, i el desplegament reglamentari acordat de totes aquestes matèries.

Xavier Sabaté, Primer secretari de la Federació XVII

“ La nova federació ha suposat una nova organització del partit a les comarques tarragonines ”

Xavier Sabaté és primer secretari de la Federació XVII -comarques tarragonines- i diputat al Congrés. En aquesta entrevista, ens fa un balanç del treball desenvolupat fins ara amb el nou model organitzatiu implantat a les comarques de Tarragona.

► Xavier Sabaté

Quin balanç fas d'aquest primer any de la nova federació?

No és només una nova federació, sinó una nova organització del partit a les comarques tarragonines, amb organitzacions comarcals que han començat una nova

dinàmica, amb una acció més propera al ciutadà. Aquestes compten, a més, amb grups de suport formats pel portaveu del Consell Comarcal, un diputat de la Diputació, un del Parlament de Catalunya i un parlamentari de les Corts Generals.

Aquesta nova organització també ha suposat que per primera vegada en la història del nostre Partit existeix un organisme -el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre (CITE)- que aplega les quatre comarques de l'Ebre.

El balanç en conjunt és positiu si tenim en compte el curt temps de treball però esperem molt més d'aquesta optimització de recursos i de l'adequació a la realitat administrativa del nostre territori.

Quins són els eixos principals del vostre treball?

Treballar pel reequilibri en una zona de Catalunya que compta amb àrees de

notable desenvolupament com el Camp de Tarragona i el Baix Penedès. Però per desgràcia existeixen encara massa diferències i no és un tòpic repetir que també tenim les comarques més endarrerides de Catalunya que continuen desateses. Les comarques de l'Ebre tenen moltes possibilitats de futur, però aquests disset anys de govern de CiU no han suposat cap avenç substancial. Avui, viure en aquestes zones suposa menys igualtat d'oportunitats, menors possibilitats d'accedir als serveis i majors sacrificis.

I en la línia del que vàrem aprovar al Congrés de l'Hospitalet, obrim el Partit

per ser més presents a la societat per una banda i essent generosos en l'impuls del debat progressista encara que això suposi pèrdua de protagonisme. La formació de diversos fòrums de reflexió, la preparació del Pla Estratègic, els grups sectorials o la preparació de les eleccions municipals les encarem des d'aquesta perspectiva. Això ha estat ja assumit encara que els resultats es veuran a mig termini.

Com veus aquesta nova legislatura des del Congrés dels Diputats?

El fet més sorprenent és el paper de CiU, que ha capgirat les seves posicions respecte al PP que expressaven l'any passat abans de les eleccions generals. Aquell full que reproduïa el quadre de La Rendició de Breda que repartirem al final de la campanya continua essent un bon exemple gràfic d'una actitud que cada setmana es posa en escena a Les Corts. CiU serveix al PP encara que de

tant en tant faci alguns escarafalls per tapar la mala imatge que això li està comportant. Als bancs de l'esquerra ja s'ha instal·lat un xiuxiueig amb el nom de la coalició quan perdem votacions importants. I aquesta dependència ho és, per tant, també dels sectors que donen suport al govern d'Aznar. De manera que a Catalunya tenim un govern mediatitzat, que no serveix als catalans sinó a uns pocs en detriment de l'interès general. I això és avui més evident que mai.

“ Els governs de CiU no han portat cap avenç per a les comarques de l'Ebre ”

Tú has estat ponent de la Llei de Ports al Congrés. Com l'avalues?

Doncs negativament. Aquesta llei figurava al pacte PP-CiU que va permetre la investidura d'Aznar i després d'aquest vàrem sentir moltes declaracions que donaven per fet el traspàs dels ports de Barcelona i Tarragona a la Generalitat. Ara CiU s'ha avergonyit del resultat, perquè pràcticament l'únic que han aconseguit és poder nomenar la majoria de membres dels Consells d'Administració per satisfer la seva voracitat de poder. Per contra, es complicarà molt la seva gestió, no existirà una veritable participació de les comunitats autònomes en els òrgans de decisió de Puertos del Estado ni la necessària coordinació de les autoritats portuàries. A més, i això encara és més greu, s'ha obert la porta per a la privatització dels ports.

E

La reducció de la jornada laboral a 35 hores setmanals se apunta desde muchas posiciones de la izquierda como una de las principales medidas para reducir las elevadas tasas de paro que padecen muchos países europeos. Josep Maria Rañé, secretario de política social de la ejecutiva nacional, reflexiona en este artículo sobre esta importante cuestión.

► Josep Maria Rañé

Trabajar menos para trabajar todos

Un debate recorre Europa. El debate sobre la dimensión social de su construcción. Europa no puede construirse sobre las espaldas de millones de personas en paro y la destrucción de una de sus señas de identidad, el nivel de protección social alcanzado.

Las victorias electorales de los socialistas en Francia y Gran Bretaña han obligado a poner en primer plano del debate europeo la lucha contra el paro.

Dos son las propuestas que hoy levantan ampollas, con el solo hecho de ser formuladas. Crear empleo a partir de intentar satisfacer las necesidades sociales no cubiertas por el mercado (atención a las personas, protección del medio ambiente, el ocio creativo, la cultura) y la reducción del tiempo de trabajo.

Teniendo, como tenemos, más paro y menos empleo que Europa, ¿cómo se atreven a despreciar, los gobiernos del PP y el de CiU, medidas que pretendan conseguir que más personas tengan un empleo? Sólo los fundamentalistas del mercado esperan que éste lo resuelva todo.

El mercado por sí solo no resolverá el problema del paro. ¿Cómo se puede defender eso en el mes en que el paro ha crecido en 50.000 personas en España y 4.500 en Catalunya?

La reducción de la jornada de trabajo no es algo nuevo, las posiciones sobre ella tampoco. Cuando se trabajaban, a principio de siglo, 72 horas semanales ya se planteaban mensajes catastrofistas, sólo hace falta recordar los que se vertieron, por esos mismos sectores, cuando los socialistas aprobamos la ley de las 40 horas semanales.

La reducción de la jornada laboral a 35

horas es una necesidad ineludible. La necesitamos para hoy, por eso hay que trabajar para que sea una realidad mañana. Los avances tecnológicos están permitiendo que con el mismo número de personas se produzca el doble que hace 20 años y, además, trabajando 400 horas menos al año. Si no reducimos el tiempo de trabajo, cada vez menos gente, con medios más potentes, producirán todo lo necesario y más. Tendremos una sociedad más rica, pero más injusta. Cada vez menos personas acumularán más riqueza.

Que sea necesaria no comporta que sea automática, ni fácil de conseguir. No obstante, en este debate que todo el mundo califica de complejo, existen dos sectores claramente diferenciados: aquellos que utilizan los problemas para negar la necesidad o la bondad de esta medida, o aquellos, entre los que nos encontramos los socialistas catalanes, que nos planteamos los problemas para superarlos y así alcanzar el objetivo deseado.

En la negociación de los convenios, empresarios y trabajadores, han de utilizar los beneficios de la productividad o de la desmilitarización de la organización de la jornada de trabajo para acelerar y generalizar de forma significativa la reducción de la duración de la jornada de los últimos años. Las administraciones han remover los obstáculos que la dificulten (legislativos o fiscales) e incentivar ese camino y coordinarlo en el entorno europeo en el que nos movemos. Una vez se haya preparado el terreno adecuadamente, la promulgación de una ley de las 35 horas, que actúe como el “camión escoba” en las carreras ciclistas recogiendo a los retrasados o descolgados, no será un problema.

Unos presupuestos insolidarios y opacos

Con los presupuestos generales del Estado para el 98 que va a aprobar la derecha cumpliremos formalmente con los criterios para la unión monetaria, pero se ocultan y aplazan los problemas y se avanza por un camino de desigualdad social, contrariamente al camino recorrido en la etapa socialista.

La mayoría parlamentaria formada por el PP y CiU garantiza la aprobación de los presupuestos para 1998 presentados por el Gobierno. Pero frente a la venta mediática que hacen, el país debe conocer los problemas no resueltos que hay detrás de unas cifras que se han cuadrado para cumplir con los requisitos de la UEM, pero que ocultan y aplazan para el futuro problemas que deberían abordarse sin más dilaciones.

La enmienda a la totalidad presentada por el Grupo Socialista, defendida con rigor y solidez por Joaquín Almunia, ha contribuido a poner de manifiesto que el proyecto del Gobierno pretende cumplir con el Programa de Convergencia. Pero lo hace nominalmente, para evitarse problemas sociales y garantizarse el apoyo de sus socios parlamentarios. Se incumple además, el principal compromiso electoral del PP, la reducción generalizada de impuestos, ya que mientras continúa el tratamiento favorable de determinadas rentas y sectores, se suben a la mayoría de ciudadanos a través de los impuestos al consumo, sobre los seguros, nuevas tasas, subida de cotizaciones sociales e incluso a través del IRPF a las rentas medias. Los impuestos indirectos, los que gravan a los ciudadanos con independencia de su capacidad económica, suben un 9'5%, tres veces más que los directos. Hay coincidencia entre los expertos, y así lo ha señalado también la Comisión Europea, de que el ajuste del gasto público y la reducción del déficit no tienen las suficientes garantías para mantenerse en los próximos años. El déficit previsto para 1998, el 2,4% del

► Mercedes Aroz

PIB, se considera mayoritariamente estructural, ya que la actual fase de crecimiento económico ha permitido eliminar prácticamente el componente coyuntural. Pero esta cifra es realmente mayor si las cuentas se hacen bien, sin artificios contables y sin colocar fuera del presupuesto cifras tan importantes como los gastos de las empresas públicas -900.000 millones- o la financiación de determinadas infraestructuras, que en algún momento habrá que afrontar. Por la vertiente del gasto, el recorte (para el trienio 96/98) se va a hacer a costa de la inversión en infraestructuras, lo que puede condicionar seriamente el desarrollo económico. Y en cuanto a los ingresos, el objetivo del déficit se apoya en la fase expansiva del ciclo, las privati-

zaciones, la reducción de los costes financieros de la deuda y las subidas generalizadas de impuestos. ¿Qué pasará cuando empeoren las condiciones económicas y cuando no queden ya más empresas rentables que vender? Hay una ausencia total de reformas estructurales que posibiliten un sistema económico y financiero más flexible y adaptable, y de las necesarias para mantener las prestaciones sociales básicas, que aún deben incrementarse para alcanzar los niveles de los países avanzados de la UE.

Pero además, con estos Presupuestos el Gobierno del PP ahonda en la desigualdad social que produce su política fiscal y pone obstáculos para la creación de empleo con la subida de las cotizaciones sociales. El Gobierno es consciente de ello. La riqueza crecerá en 1998 un 5,7%, pero el empleo lo hará un 7,4 % menos que este año. Han dicho los sindicatos y los empresarios que estos PGE no apuestan por el empleo, y tienen razón. Los impuestos sobre el trabajo y sobre el consumo van a ganar peso en el conjunto de los tributos del Estado, mientras lo pierde la imposición sobre el capital y aumenta la presión fiscal de las cotizaciones sociales. La reducción de las cotizaciones sociales y su sustitución por otros ingresos, es una medida sobre la que hay unanimidad en el debate europeo contra el paro. Se trata con ello de mejorar la competitividad de las empresas y favorecer la creación de empleo sin perjudicar la estabilidad presupuestaria del sistema de protección social. Pues bien, el Gobierno del PP, que había prometido bajar las cotizaciones sociales en 5 puntos de forma inmediata, hace justamente lo contrario.

“Los impuestos indirectos, que gravan a todos por igual, suben tres veces más que los directos”

Así, con estos PGE98 cumpliremos formalmente con los criterios para la UEM, pero se ocultan y aplazan los problemas y

se avanza por un camino de desigualdad social, contrariamente al camino recorrido en la etapa socialista. Desde la aprobación del primer Programa de Convergencia de 1992, revisado en 1994 al igual que en el resto de los países de la UE, los gobiernos socialistas emprendieron, sin poner en peligro la cohesión social, un camino de reformas que han posibilitado la situación económica actual, afrontando los costes que conllevará gobernar y tomando decisiones para resolver los problemas. El Gobierno del PP ha elegido un camino opuesto, el de aplazarlos y mirar al corto plazo. Se ignora que los avances en la estabilidad económica son importantes pero no lo

“Los presupuestos ahondan en la desigualdad social y son un obstáculo para la creación de empleo”

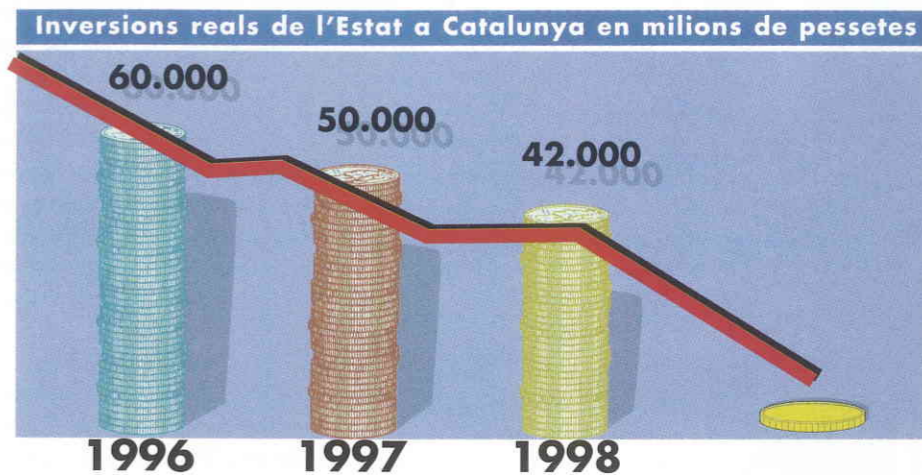
son todo de cara al euro. Queda pendiente la mejora de la competitividad de nuestra economía para participar en la UEM en buenas condiciones y en una situación de costes en convergencia con los demás socios europeos, porque el euro va a traer la intensificación de la competencia y porque la economía española debe adaptarse también a las exigencias de la economía global. Y todo ello debe hacerse repartiendo equitativamente los esfuerzos necesarios, garantizando los derechos sociales adquiridos por los ciudadanos españoles y manteniendo la cohesión social de forma que los beneficios de la mejora de la situación económica lleguen a todos. Hay que abrir una nueva perspectiva económica para culminar la modernización de la economía del país y resolver los graves problemas pendientes. El problema del paro es el más claro indicador de que el cumplimiento de los criterios de Maastricht no puede considerarse el objetivo final.

Mercedes Aroz
Secretaria de Acción Parlamentaria en las Cortes Generales

Els diputats socialistes catalans proposen més inversió pública

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat un conjunt molt ampli d'esmenes als pressupostos que configuren un autèntic pressupost alternatiu. Ha demostrat així que és possible un pressupost més equilibrat, que controli amb més eficàcia el dèficit públic i, el que és més important, que ho faci sense provocar la caiguda de la inversió pública. Juan Manuel Eguigaray, Josep Borrell i Lluís Miquel Pérez ho han dit ben clar: necessitem, per contribuir al desenvolupament econòmic del país, fer créixer l'economia i crear llocs de treball, un fort esforç inversor.

Però no només ho diem els socialistes. La Cambra de Comerç, el Cercle d'Economia, la Cambra de Contractistes, els sindicats... tothom coincideix a advertir que el govern s'equivoca i que les conseqüències a mig termini poden ser molt greus per a l'estructura econòmica d'Espanya i de Catalunya. I és que els números canten. Dels aproximadament 60.000 milions de pessetes d'inversions dels diversos òrgans ministerials a Catalunya previstos per a l'any 1996, hem passat a poc més de 50.000 l'any 1997 i a 42.000 en el projecte de pressupost de 1998.

Les principals esmenes del PSC per a inversions a Catalunya

D'entre totes les esmenes presentades pel nostre grup destaquen els 20.000 milions de pessetes necessaris per garantir que el Tren d'Alta Velocitat no es faci a baixa, baixíssima velocitat. La quantitat proposada pel govern és clarament insuficient i ens temem que la seva voluntat de fer possible aquest projecte és també insuficient.

Cal assenyalar també les següents d'entre les altres esmenes proposades:

- Accessos ferroviaris a l'aeroport de Barcelona
- Soterrament de la via a Sant Feliu de Llobregat
- Millores a la xarxa de rodalies de RENFE

- Prolongació de la B-30
- Prolongació de l'autovia del Baix Llobregat
- Connexions i accessos al congost del Besòs i sanejament de la llera del riu
- Condicionament de la N-240 Tarragona-Valls
- Eix Pirinenc: Senterada, Pont de Suert, Malpàs.
- Variant de Castellfollit
- Depuradora del Prat de Llobregat
- Pla de cobertura de les rieres del Maresme
- Connexió canal Segarra-Garrigues amb la presa de Rialp
- Regeneració de costes. Passeigs marítims.

Activitats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Crítiques a Vilajoana per l'entrada de TVC a Via Digital

► Josep M. Carbonell

El portaveu socialista en la Comissió de Control Parlamentari de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Josep Maria Carbonell, afirmà davant el director general de la CCRTV, Jordi Vilajoana, que l'entrada de TV Catalunya a la Plataforma Via Digital és un fet molt greu, i que la decisió ha estat presa per motius polítics. L'acord d'entrar a Via Digital, plataforma impulsada per RTVE, Telefónica, que cada dia més està servint com a grup mediàtic al servei del poder del PP, Televisa (Grup audiovisual mexicà molt conservador), ABC, *El Mundo* i altres grups petits, representa la submissió del govern de CiU a la política audiovisual del PP. Significa donar suport a l'eix estratègic de la política intervencionista, autoritària, limitadora de les llibertats i del pluralisme que està portant a terme el govern de José María Aznar.

Vacunacions contra la pesta porquina

► Ramon Vilalta

Tot i que s'han sacrificat ja més de 600.000 porcs com a conseqüència del brot de pesta porquina clàssica a les Terres de Lleida, continuen apareixent nous focus que fan que les comarques del Segrià, la Noguera, l'Urgell, la Segarra, el Pla d'Urgell i les Garrigues continuïn tancats des del punt de vista de les exportacions. El cost de les indemnitzacions als ramaders que s'han vist obligats a sacrificar el bestiar s'acosta ja als 20.000 milions de pessetes. El diputat socialista Ramon Vilalta, portaveu del grup parlamentari en temes d'agricultura i ramaderia, ha manifestat en diverses ocasions que difícilment es podrà controlar d'una forma efectiva aquesta malaltia que afecta el sector porquí de diversos països europeus si no és mitjançant l'aplicació de vacunes de forma generalitzada. Aquesta seria la forma més eficaç i barata per a controlar una situació que està costant moltíssims diners i està castigant molt seriosament el sector porquí català.

Proposta per posar en marxa el canal Xerta-Sènia

► Mariano Gil

La proposta de resolució que el Plenari del Parlament va aprovar per unanimitat, el passat dia 17, sobre el canal Xerta-Sènia, va ser presentada pel diputat i alcalde de Roquetes, Mariano Gil, i té el suport d'IC-EV. El canal Xerta-Sènia, amb una longitud de 34 quilòmetres construïts i amb una possibilitat de reg de més de 20.000 ha d'oliveres i cítrics a les comarques del Baix Ebre i Montsià, encara no té la concessió de cabal, malgrat la petició feta l'any 1989, a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

Incompliment dels compromisos del Pla Delta

► Manel Nadal

Els diputats socialistes a la Comissió de Política Territorial i Medi Ambient, i els alcaldes del Baix Llobregat i L'Hospitalet han efectuat diferents iniciatives per a denunciar l'incompliment de la construcció d'infraestructures contemplada en el Pla Delta. El diputat Manel Nadal, portaveu de Política Territorial, va assenyalar que el retard de les obres i la manca d'inversions posa en perill l'únic gran projecte de futur per a Catalunya. I va mostrar la seva indignació per l'actitud de boicot actiu del PP i passiu de CiU per a aquestes actuacions.

Més i millor ocupació per a Catalunya

La proposta de resolució presentada pel PSC sobre ocupació estava dirigida a fer possible l'objectiu de tenir més i millor ocupació a Catalunya. Més ocupació, mitjançant un pla d'ocupació per al 1998-2000 que concreti, potenciï i organitzi les polítiques i els recursos de la Generalitat i els dirigeixi a la creació d'ocupació i la lluita contra l'atur. Creant un veritable Servei Català d'Ocupació, que integri els recursos i afavoreixi la participació dels agents socials, econòmics i ajuntaments.

El PSC critica el to triomfalista de Pujol al debat de política general

Pujol no podrà conduir el futur de Catalunya

"Triomfalisme exultant amb una dosi d'autosuficiència i pedanteria". Aquesta és la definició que Joaquim Nadal va utilitzar per qualificar la intervenció inaugural de Jordi Pujol en el debat de política general celebrat al Parlament de Catalunya els dies 15, 16 i 17 d'octubre. El president del grup socialista a Catalunya afirmà que "Pujol ja no es troba en condicions de poder encapçalar la recuperació de la il·lusió que predica, perquè el seu govern està devaluat i amb enormes contradiccions internes, i ja no podrà conduir l'ambició que practica". Al llarg del seu discurs en el debat de política general, Nadal va posar de manifest

si vostès (CiU) no hi fossin i n'hi haguessin uns altres, probablement encara aniríem més bé... el govern actual és un cert obstacle i, en alguns aspectes, un factor de risc perquè Catalunya continuï anant bé".

- Que si això no va és perquè CiU s'ha decantat cap a un sol costat, cap al Partit Popular. Manté un acord de col·laboració parlamentària amb un partit conservador a l'Estat espanyol, i el balanç d'aquest últim temps demostra que tenir dos peus a un mateix costat és negatiu per a Catalunya i per als catalans; és un mal negoci i una pèrdua d'horitzó i de valors. Existeix una complicitat quasi total amb els postulats polí-

mediàtica, d'un retrocés en l'acceptació del fet diferencial català, d'un retrocés en l'acceptació de la pluralitat lingüística i en l'acceptació de la unitat de la llengua catalana.

Joaquim Nadal:
"El govern de CiU és un obstacle i un factor de risc perquè Catalunya vagi bé".

I què rebem a canvi a Catalunya, els catalans? Rebem que des del PP, més concretament el president del govern central, José María Aznar, digui que Catalunya ja té un sistema de finançament satisfactori, i que quan s'aixequen veus queixoses per tal afirmació, diguin que ara no es pot revisar el model de finançament, que ja es farà l'any 2001. Però mentrestant, Catalunya és la comunitat menys beneficiada per la cessió del 30% de l'IRPF, en detriment de les comunitats que no varen acceptar participar en el nou sistema de finançament i que dia a dia creixen més i continuaran creixent més. El PSC no va deixar de repetir-ho quan CiU negociava -i, finalment, pactava- el nou model de finançament amb el PP. Rebem un descens cada cop més notable de les inversions de l'Estat a Catalunya. Rebem un decret del Ministeri d'Educació i Cultura sobre humanitats... Hi ha una altra qüestió que

és de vital importància per què el model català funcioni: unes bones finances pròpies. En aquests moments el govern de la Generalitat té un endeutament que arriba fins al bilió i mig de pessetes. En els darrers anys, concretament des de 1991 fins ara, l'endeutament del govern de la Generalitat ha passat de

gurar el lideratge de Catalunya i a garantir el reconeixement i l'acceptació que necessita Catalunya per tirar endavant, caldria que el govern de la Generalitat fes quelcom per donar resposta a les demandes que té sobre la taula". Pel que s'ha de treballar i pel que treballa el PSC és per aconseguir una línia d'acció

► Nadal va criticar el model de finançament pactat per Pujol.

432.000 milions a un bilió i mig de pessetes. Joaquim Nadal afirmà que "són uns mals números malgrat l'esforç de maquillatge" i que "s'ha de tenir molt en compte que l'increment més fort, pel que fa a l'endeutament, ha tingut lloc en els darrers anys". Nadal ja ha manifestat en més d'una ocasió que "perquè el model català funcioni cal un bon finançament autònom -cosa que no tenim tal i com ha reconegut el mateix Pujol-, a més d'un considerable augment de les inversions de l'Estat a Catalunya, i unes finances pròpies amb una salut forta, i cap de les tres condicions es compleixen; si a això hi afegim que manca una línia d'acció política orientada a reforçar l'autogovern, a asse-

política orientada a donar respostes a les necessitats de la societat catalana. El PSC hi dedica tots els seus esforços i el seu treball per a construir les bases d'una alternativa de les forces d'esquerra catalanes i per consolidar propostes alternatives al govern conservador de la Generalitat. El primer secretari del partit, Narcís Serra, ja ho ha manifestat en diverses ocasions: "és evident que els ciutadans de Catalunya volen un canvi al govern de la Generalitat, i els socialistes hi treballem de valent per a la construcció d'una alternativa progressista per a Catalunya, per als catalans". El PSC és l'alternativa progressista a la dreta conservadora catalana.

► Joaquim Nadal va tornar a denunciar el vergonyós pacte CiU-PP.

una sèrie d'aspectes que cal tenir molt presents: - Que amb l'actual govern, amb les actuals finances i amb les actuals prioritats, "això no va; o va sol, però vostès (CiU) no hi ajuden" i va precisar encara més "i si les coses van bé i Catalunya va bé,

tics del PP i, d'altra banda, Catalunya obté molt pocs resultats, per no dir cap. - Que des d'aquesta complicitat i des d'aquesta responsabilitat compartida, CiU és coresponsable d'un retrocés en la cultura democràtica, d'un retrocés en la pluralitat

Xarxa Telemàtica a la província de Barcelona

La Diputació de Barcelona ha posat en marxa una Xarxa Telemàtica, que es troba dins l'entorn Web d'Internet. Mitjançant la xarxa, tots els ajuntaments de Barcelona poden accedir les 24 hores del dia als serveis que presta la Corporació, sol·licitar ajuts i subvencions i demanar assistència tècnica. Per tal d'assegurar i universalitzar aquesta nova via de comunicació, la Diputació ha instal·lat als ajuntaments de menys de 20.000 habitants, ordinadors per entrar a la xarxa telemàtica. Pel que fa als ajuntaments de més de 20.000 habitants se'ls ha aportat, també, un CD-ROM amb el programa necessari per connectar-se.

FECSA ha de pagar l'IBI als ajuntaments

Una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) obliga la companyia elèctrica FECSA a pagar l'IBI als ajuntaments de Naut Aran i Canejan (Vall d'Aran). Amb aquesta sentència, altres 25 municipis de la província de Lleida veuen oberta la possibilitat de cobrar fins a 450 milions de pessetes que reclamen, des de fa temps, a les companyies elèctriques pel mateix concepte.

L'Ajuntament de Sant Pere de Torelló no fa cas als jutges

L'Ajuntament de Sant Pere de Torelló i el seu alcalde, Joan Vilaró, cèlebres els darrers temps pel cas Culler, no fan cas a la sentència del TSJC que anul·la el pla parcial de la urbanització de la Riera, promoció immobiliària que va costar el lloc al conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Josep Maria Culler. Cal recordar que la urbanització està promoguda per un cunyat de l'exconseller de la Generalitat. Malgrat la sentència, l'Ajuntament continua actuant com si no passés res i manté el mateix ritme de les obres. De fet, cinc anys després de ser aprovades, ja hi ha construïts 72 habitatges unifamiliars.

El PP continua reduciendo la capacidad de maniobra de los ayuntamientos

La ya larga lista de agravios que el Gobierno del PP tiene con los ayuntamientos se ha visto aumentada en las últimas semanas a causa del proyecto de ley de acompañamiento de los Presupuestos del Estado. Esta ley reducirá la capacidad de endeudamiento de los ayuntamientos y, por lo tanto, disminuirá sus posibilidades inversoras. La principal consecuencia de la última acción del gobierno del PP será el empeoramiento de los servicios que prestan los ayuntamientos que afectará de forma directa y rápida a las ciudadanas y ciudadanos de nuestros pueblos y ciudades. Según el proyecto de ley del PP, los ayuntamientos verán reducida su capaci-

dad de endeudamiento en un 85%, ya que sólo podrán presentar como aval bancario sus bienes patrimoniales o sus ingresos por contribuciones especiales, precios públicos y tasas. Los gobiernos municipales han acusado al gobierno de ceder a las presiones de los bancos, por encima incluso de poner en peligro la inversión local. Para la Federación de Municipios de Catalunya (FMC) ésta es una medida desproporcionada, que incide en la política de absoluta desconfianza hacia la Administración Local que viene desarrollando el gobierno del PP. Según la FMC, esta política contribuye a dar una falsa imagen de que las finanzas locales están muy mal.

Lleida va acollir la novena edició del Saló Municipalia

La ciutat de Lleida va acollir entre el 14 i el 17 d'octubre la novena edició del saló d'equipaments per a ajuntaments Municipalia. En el decurs del certamen, l'alcalde de Lleida, Antoni Siurana, va reclamar més competències per als ajuntaments i va reivindicar, un cop més, que l'alcalde ha de ser el representant ordinari de l'Estat al municipi. En resposta a les paraules de Siurana, el conseller de Comerç i Indústria de la Generalitat, Antoni Subirà, va dir que "totes les reivindicacions municipalistes són importants, però per damunt d'elles es troba el reforçar entre tots l'autogovern de Catalunya".

► Odón Elorza, alcalde de Sant Sebastià, amb Antoni Siurana i Manuel Royes, durant la inauguració de Municipalia.

En aquesta edició de Municipalia, el saló va comptar amb 150 expositors i va rebre la visita de més de 1.500 representants de consistoris de Catalunya i de la resta de l'Estat.

Barcelona promourà un Fòrum Universal de les Cultures l'any 2004

La ciutat de Barcelona organitzarà l'any 2004 el Fòrum Universal de les Cultures. Un esdeveniment que l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, qualifica de tan important per a la ciutat com els Jocs Olímpics del 1992.

Per tal de presentar-lo davant dels organismes europeus, l'alcalde Joan Clos va viatjar a final d'octubre a Brussel·les, on es va entrevistar amb el president de la Comissió Europea, Jacques Santer, i diversos dirigents i alts funcionaris europeus. Santer va expressar a Clos el suport de la Comissió a aquest projecte, així com la seva intenció de seguir-lo de prop. Jacques Santer ha encarregat al comissari de Cultura, l'espanyol Marcelino Oreja, que faci d'interlocutor en aquest assumpte i coordini l'actuació de tots els comissaris implicats en l'esdeveniment.

L'Ajuntament de Barcelona ja va presentar fa mesos el projecte de Fòrum Universal de les Cultures davant de la UNESCO, per tal que el patrocini. La

decisió definitiva de la UNESCO tindrà lloc a meitat d'aquest mes de desembre, quan es reunirà la seva conferència general. L'objectiu de l'Ajuntament de Barcelona i el seu alcalde, Joan Clos, és oferir el potencial social i

► Joan Clos i Jacques Santer, president de la Comissió Europea.

organitzatiu de la ciutat comtal, per tal que aquest Fòrum esdevingui una trobada mundial per debatre quines han de ser les condicions necessàries per a la pau mundial i el desenvolupament

de les cultures, així com s'han de relacionar les ciutats amb el medi ambient per tenir un desenvolupament sostenible i respectuós amb els recursos naturals.

Els municipis de Barcelona disposen de 10.000 milions per fer inversió local

Els 309 municipis de Barcelona disposaran fins que s'acabi l'actual mandat municipal, el maig del 1999, d'una bossa de 10.000 milions de pessetes per fer inversió local, mitjançant el Pla de Cooperació i Assistència Local (PCAL) de la Diputació de Barcelona. Aquesta quantitat suposarà una inversió total en aquests municipis, els dos propers anys, superior als 32.000 milions. La Diputació de Barcelona va aprovar a final d'octubre el seu setè PCAL, que impulsa un total de 711 actuacions a tots els municipis de la província. És a dir, una mitjana de dues accions per municipi. En concret, aquestes 711 actuacions corresponen, bàsicament, a 220 obres d'urbanització de carrers i places, 50 iniciatives de tractament i reciclatge de residus, 250 adquisicions de mobiliari urbà, i 185 obres d'equipaments públics

(21 biblioteques, 45 equipaments esportius, 70 equipaments socioculturals, 21 restauracions d'edificis de patrimoni històric).

El PCAL posa èmfasi a donar suport a les accions que els municipis considerin prioritàries, i destina els recursos, preferentment, a aquelles actuacions que tenen el finançament garantit, els documents tècnics necessaris, i que el seu acabament es produeixi durant el present mandat.

Des de l'inici del PCAL, l'any 1988, i fins a l'actual edició, la Diputació de Barcelona haurà invertit al món local prop de 40.000 milions de pessetes, que han generat obres per un valor superior als 130.000 milions de pessetes. El PCAL és un dels principals instruments de la Diputació de cooperació local al servei dels municipis, mitjançant l'ajut directe a la inversió local en obres i serveis.

Sant Boi i Sant Just milloraran els seus nuclis antics

Els ajuntaments de Sant Boi de Llobregat i Sant Just Desvern, ambdós governats pel PSC, han anunciat en les darreres setmanes els seus plans per rehabilitar i millorar els nuclis antics. Sant Boi, mitjançant el lema "Nucli antic de Sant Boi: entre tots, fem-lo maco" ha iniciat una campanya per informar els propietaris d'edificis del nucli antic, dels ajuts que poden tenir per rehabilitar-los. Per la seva banda, Sant Just Desvern desenvoluparà, en els propers mesos, un pla urbanístic que millorarà el centre històric d'aquesta població del Baix Llobregat. El pla consta de dos projectes, la reforma de la Rambla i del carrer Bonavista, que tindran un cost superior als 225 milions de pessetes. La reforma d'ambdues vies tindrà com a objectiu facilitar el pas dels vianants.

Los ayuntamientos progresistas, a la cabeza en la cooperación con el Tercer Mundo

► La cooperación al desarrollo contribuye a paliar la desigualdad Norte-Sur.

Mientras el gobierno del PP, incumpliendo una vez más sus promesas, ha recortado las ayudas al desarrollo del Tercer Mundo, los ayuntamientos progresistas catalanes han aumentado considerablemente los recursos que destinan a estos fines.

El 0'7% es una recomendación de la ONU, que en 1972 aprobó una resolución para que los países desarrollados destinasen este porcentaje de su Producto Nacional Bruto a la cooperación con los menos desarrollados. Los estudios del economista y Premio Noble Leontief y el Informe Brandt (1980) también apuntan la necesidad de esta transferencia de recursos para compensar la tendencia a incrementar las desigualdades entre países. Con los años, esta cifra se ha convertido en un objetivo y en un eslogan.

El 0'7% implica no sólo a las administraciones públicas, sino también a las empresas, las asociaciones y a las familias. Por lo tanto, habría de ser un compromiso del conjunto de la sociedad y no sólo de las administraciones públicas. El

concepto Tercer Mundo hace referencia a los países menos desarrollados. En cambio, el Cuarto Mundo serían los sectores más desfavorecidos de los países desarrollados. Con frecuencia, se argumenta que, antes que ayudar a otros países, hay que atender a los pobres del nuestro. La experiencia lo desmiente. A nivel global, la cooperación con otros países también repercute en una mejora del país que ofrece la ayuda. Para las personas, la conciencia solidaria hacia una de estas dos necesidades ayuda a la otra.

Desde que las movilizaciones populares de hace ahora tres años consiguieran el compromiso de las administraciones públicas sobre el 0'7%, el gobierno del PP ha hecho que la ayuda oficial al desarrollo haya pasado de un 0'27% en el año 1994 al 0'24% el pasado año, según datos

oficiales del Ministerio de Asuntos Exteriores. En contraste, las ayudas al Tercer Mundo de comunidades autónomas, ayuntamientos y diputaciones han pasado de 3.000 millones de pesetas en 1994 a más de 17.000 millones en 1996.

El gobierno del PP ha hecho que la ayuda oficial al desarrollo haya pasado de un 0'27% en el año 1994 al 0'24% el pasado año

Comunidades gobernadas por el PP como Galicia, La Rioja, Baleares, Castilla-León, Aragón o Murcia se encuentran entre las menos solidarias, mientras que otras, como Andalucía, Extremadura o Castilla-La Mancha, gobernadas por el PSOE, se encuentran a la cabeza.

El Consejo de Ministros aprobó el pasado mes de julio el proyecto de ley de Cooperación Internacional para el Desarrollo, que ahora está en fase de trámite parlamentario, un proyecto con aspectos polémicos y muy criticado por la izquierda y las ONGs. El grupo socialista ha presentado una enmienda a la totalidad. Es un proyecto censurable porque identifica el concepto de desarrollo con el simple crecimiento económico, cuando es aceptado en amplios sectores que el modelo de desarrollo que hay que promover es el basado en la sostenibilidad y en el crecimiento humano, en las mejoras en sanidad, educación y en derechos humanos en general.

Un desarrollo sostenible

En contraste con este modelo conservador, la alternativa progresista pasa por acabar con las causas que provocan los graves desequilibrios entre el Norte y el Sur. Según Lidia Santos, secretaria de Solidaritat i Cooperació de la ejecutiva

nacional, "si estamos en una aldea global lo estamos para todo, por lo que todo el mundo ha de participar en los beneficios". Para Lidia Santos, "se ha de continuar con la cooperación tal como la entendemos ahora,

► Lidia Santos, Secretaria de Solidaridad y Cooperación de la ejecutiva nacional.

pero hay que insistir más en la erradicación de los problemas que generan los desequilibrios entre el Norte y el Sur", ya que "la humanidad está hoy día en condiciones de cambiar las cosas, tenemos los recursos materiales y humanos para erradicar la miseria del mundo, hace falta voluntad para hacerlo, por lo que hemos de ser exigentes en este sentido".

Catalunya, a través de los ayuntamientos y otras administraciones locales como el Area Metropolitana o la Diputación de Barcelona, está siendo pionera en la vertebración de la cooperación descentralizada con el Tercer Mundo. Para que una cooperación sea efectiva es necesaria la participación directa de la comunidad

beneficiaria. Por ello, la cooperación descentralizada -de comunidad a comunidad- permite encontrar en cada caso a los interlocutores más adecuados. Uno de los ejemplos más claros de esta cooperación lo encontramos en los hermanamientos entre poblaciones catalanas y de los países en desarrollo, y en la cooperación entre homólogos (hermanamientos escolares, profesionales, sindicales, etc.). Uno de los instrumentos más efectivos de los ayuntamientos catalanes en materia de solidaridad con el Tercer Mundo es el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, nacido en 1986, y que agrupa actualmente a más de 191 entidades e instituciones, principalmente corporaciones locales, para unir esfuerzos en cooperación internacional. Aprueba proyectos presentados por ONGs o por sus propios miembros. Cada uno de ellos se compromete a aportar una cantidad anual, y escoge a cual de los proyectos aprobados quiere que se destine. Hay mucho ámbitos de cooperación: educativo, sanitario, infraestructuras, agropecuario, ocupacional, derechos humanos, cooperación municipal, medio ambiente, protección de la infancia, promoción de la mujer, etc...

Educación y sensibilización

En cambio, los proyectos de educación y sensibilización hacia la población pretenden concienciarnos de los problemas del Tercer Mundo. Se trata de educar para la comprensión, la paz y la cooperación internacional, sobre los derechos y las libertades fundamentales. Es muy importante, en este sentido, la participación de los docentes. En las escuelas, sería necesario revisar los contenidos

eurocentristas de los libros y promover el respeto a la diversidad como una expresión de la igualdad de todos los seres humanos y para superar cualquier forma de discriminación.

Para que una cooperación sea efectiva es necesaria la participación directa de la comunidad beneficiaria

Además de lo que aportan al Fons Català, muchos ayuntamientos destinan cada vez más fondos a la cooperación al desarrollo. El Fons gestionará este año un presupuesto de 475 millones de pesetas, lo que representa el 70% de las partidas municipales para cooperación. En total, el mundo local catalán destinará casi mil millones de pesetas al Tercer Mundo en 1997: unos 475 a través del Fons Català, 205 las corporaciones locales directamente y unos 300 el Ayuntamiento de Barcelona. Es muy significativo que la Generalitat, con un presupuesto infinitamente mayor al de los municipios, destine prácticamente la misma cantidad que estos.

Como demuestran estas cifras, la sensibilidad de los gobiernos municipales por estos temas es creciente -en pocos años se han creado concejalías de cooperación y consejos de solidaridad en numerosos ayuntamientos catalanes-, por lo que es una evidencia que las administraciones locales catalanas son las más sensibles en lo que la ayuda al Tercer Mundo hace referencia.

► Es posible erradicar la pobreza del mundo.

Las nuevas revoluciones progresistas

Europa está experimentado desde mediados de este año dos revoluciones progresistas, de intensidad semejante a las revoluciones conservadoras

impulsadas por Ronald Reagan y Margaret Thatcher, pero de signo contrario: sus protagonistas son Tony Blair y Lionel Jospin.

Estos dos políticos europeos, con su realismo de izquierdas, han sido capaces de dar aliento nuevo a la socialdemocracia y conjurar el peligro de que, hasta la izquierda, empiece a creer que sólo existe el pensamiento único del ultraliberalismo. Las soluciones que presentan, aunque conduzcan hacia la renovación del Estado del Bienestar, apuntan recetas distintas. Mientras que para el Partido

Socialista Francés (PSF) la fuerza de su revolución radical en el Estado como motor de la economía, en el nuevo laborismo británico el Estado adopta un papel menos preponderante, como simple moderador del libre mercado.

Reconocía Tony Blair en el Congreso de las Trade Union (sindicatos) que el mundo de hoy no es el de antes de Reagan o Thatcher: "Hoy, las mujeres representan la mitad de la población activa, más de seis millones de personas trabajan a tiempo parcial, hay millón y medio de trabajadores temporales. La industria del diseño emplea a más personas que el sector automovilístico y los beneficios obtenidos por la exportación de música rock superan a los de la siderurgia ... Ya ha pasado el momento de la intervención estatal, de las nacionalizaciones y de los conflictos sociales."

Los gobiernos de Jospin y Blair aportan numerosas novedades para responder al reto del capitalismo a ultranza

Ello no significa que el Estado del Bienestar deba rendirse a las reglas del capitalismo salvaje al estilo del Lejano Oriente. Todo lo contrario. Las propuestas británica y francesa aportan numerosas novedades para responder al reto del capi-

talismo a ultranza. La voluntad francesa de que la Europa del euro se base en un nuevo modelo de crecimiento y desarrollo, que tenga como prioridad el combate contra el paro, la propuesta de establecer para el 2000 una jornada semanal de 35 horas, el plan de creación de 350.000 empleos para jóvenes, la promesa de implantar un salario mínimo en Inglaterra, la convocatoria de los referéndums en Escocia y Gales, las negociaciones de paz en Irlanda del Norte y la renovación radical de los sistemas de educación y salud son algunas de las 'excentricidades' que proponen los dirigentes socialistas de ambos países.

De estos proyectos políticos destaca, en el caso británico, el anhelo de construir un sistema económico sobre el fundamento de la educación y no de los beneficios. En Francia, esta aspiración de progreso se asienta sobre un "pacto de desarrollo y solidaridad" en el que la lucha por el empleo ocupa el lugar primordial de la política gubernamental.

Para los modelos inspirados por Francia y Gran Bretaña, el crecimiento no es sólo una cifra que lleva aparejada la contención del déficit público, de la inflación o del equilibrio en la balanza de pagos; el crecimiento ha de traer consigo el pleno empleo y la reducción de las desigualdades. Francia y Gran Bretaña no constituyen experiencias iguales, les separan grandes diferencias, pero coinciden en lo fundamental: aplicar un nuevo modelo que entierre el neoliberalismo.

Francesc Lausín

Principales medidas de los gobiernos francés y británico

Los laboristas británicos:

-Por primera vez desde la partición de Irlanda en 1922, Tony Blair sienta en la mesa de negociaciones a católicos y protestantes.

-Se celebran los históricos referéndums para Escocia y Gales, que establecen las bases de la autonomía para estas regiones. Las consultas son vistas por los conservadores como el principio del fin de la unidad de Gran Bretaña.

-Compromiso para establecer un salario mínimo.

-Modernización del sistema escolar.

-Reforma del sistema de salud.

-Renovación del sistema social sobre la base de que el Estado del Bienestar ha de favorecer la reincorporación de los parados al trabajo.

-Una actitud mucho más abierta hacia la incorporación de Gran Bretaña en la moneda única.

-Creación de un impuesto sobre beneficios excepcionales para los servicios públicos privatizados, que se destinará a la reinserción laboral.

Los socialistas franceses:

-Creación de 350.000 puestos de trabajo para los jóvenes mediante la creación de empleos que responden a nuevas necesidades sociales. Implantación de la jornada laboral semanal de 35 horas a partir del año 2000.

-Aumento del salario mínimo y rebaja, en lo posible, del IVA. Incremento de los impuestos sobre las rentas altas y las empresas.

-Presupuesto de contención del gasto. Empleo, educación, investigación, cultura y justicia son las únicas carteras que escapan a los recortes.

-Se da prioridad al empleo con crecimiento y a la reducción de las desigualdades sociales.

Conferència Nacional de Medi Ambient

El PSC defineix els seus objectius i prioritats en política mediambiental

Una Catalunya que avanci cap a la sostenibilitat, aquest és l'objectiu de la política mediambiental que propugnem els socialistes catalans. Guanyar el Govern de la Generalitat és necessari per redreçar les nefastes polítiques de CiU.

► Mesa de la conferència. El segon per la dreta és Antoni Montseny, delegat nacional.

Feria cinc anys que el PSC no convocava una conferència nacional de medi ambient, fet pel qual la celebrada el passat 18 d'octubre es va plasmar en un document de conclusions que defineix la nostra política de medi ambient per a Catalunya. El document comença amb una diagnosi mediambiental del nostre país. Segons diu, "el model de desenvolupament econòmic a Catalunya s'ha basat fins avui en un consum abusiu dels recursos naturals; si bé es reconeix que alguns d'aquests processos estan tocant fons i que és impensable que la societat admeti determinades conductes del passat, la realitat és que els espais naturals suporten un grau excessiu de pressió humana, el litoral ha estat ocupat massivament amb tot tipus d'infraestructures i edificacions que malmeten la costa, la manca d'una política de sanejament adequada fa impossible encara la vida als rius, les emissions industrials i del trànsit disminueixen la qualitat de l'aire i la gestió dels residus s'ha convertit en un dels problemes ambientals més punyents". La incapacitat del Govern de CiU per reorientar aquesta situació ha estat en aquests anys notòria. Un exemple, pot ser el més significatiu, pel que té de concepció del país, ha estat l'aprovació del Pla Territorial General de Catalunya. Un Pla insostenible i inviable, que permet un creixement del model de consum extensiu del sòl en la forma de ciutat difosa insuportable per al territori.

El Departament de Medi Ambient ha tingut, des de la seva creació, un paper d'espectador comparsa en el si del Govern de Catalunya, per les seves retallades pressupostàries, per la seva poca capacitat de decisió en els grans projectes territorials o per la seva preocupant manca de col·laboració amb la fiscalia de Medi Ambient. És clar, per tant, que el govern de CiU de la Generalitat no està en condicions de crear un espai per a la sostenibilitat, per això, s'afegeix, "cal guanyar el govern del nostre país com a única eina possible de transformació de la societat vers el progrés, la justícia i la sostenibilitat".

► Montse Tura, secretaria de medi ambient

El nostre model sostenible de política territorial i mediambiental per a Catalunya passa per "l'elaboració d'una Agenda 21, per la creació d'una xarxa d'espais naturals, per l'elaboració d'una nova llei del sòl que acabi

► Carles Martí, secretari de sectorials, va clausurar la conferència.

amb l'actual procés d'ocupació i consum extensiu del sòl, per la necessitat de reconsiderar la política hidràulica, per reclamar la dotació del fons de gestió de residus, per una nova fiscalitat ambiental i, també, per fer una crida al partit i a la societat per construir una veritable política ambiental per a Catalunya". Quant a la proposta organitzativa, a banda de la secretària de Política Territorial i Medi Ambient -**Monserrat Tura**- i del nou delegat nacional -**Antoni Montseny**- s'ha creat el Consell de Medi Ambient, que estarà format per responsables de federacions, executives i agrupacions, regidors, consellers comarcals, parlamentaris i comptarà amb representants d'entitats i associacions mediambientals. A aquest nou òrgan s'afegeixen també una sèrie de grups de suport sobre qüestions més específiques, per organitzar el debat intern i posicionar el Partit sobre temes concrets.

Narcís Serra acudió al veinte aniversario de UGT en Seat

El primer secretario del PSC, Narcís Serra, fue uno de los invitados a la celebración de los 20 años de existencia de la sección de UGT en Seat. A la fiesta sindicalista, celebrada el domingo 18 de octubre en la Pineda de Gavà, acudieron unas 2.000 personas, entre ellas Cándido Méndez, Josep María Alvarez, Joan Clos, Josep Montilla y Josep Maria Sala. El debate sobre la reducción de la jornada laboral como uno de los requisitos para la creación de empleo estuvo muy presente a lo largo del día. Una monumental paella para todos los asistentes y un acto sindicalista fueron el centro de la jornada.

► Diversos momentos de la comida de hermandad que hicieron los asistentes.

Acaba la remodelación de la sala de actos de Nicaragua

La tercera planta de la sede central del PSC, en la calle Nicaragua de Barcelona, ofrece este aspecto después de acabada la profunda remodelación que se ha efectuado. La sala va a volver a acoger las sesiones del Consell Nacional, las conferencias sectoriales y los diversos actos públicos del partido.

Inauguración del nuevo local de Castelldefels

► De izquierda a derecha, Sala, Clos, Marina y Padilla.

El pasado 11 de octubre se inauguró la nueva sede de la agrupación de Castelldefels (Baix Llobregat), que está situada en la calle Maria Aurelia Capmany, una inolvidable compañera. En el acto político de la inauguración intervinieron los compañeros Antonio Padilla, primer secretario de la agrupación, Agustín Marina, presidente y alcalde de la población, Josep Maria Sala y el alcalde de Barcelona, Joan Clos. Todos ellos hicieron mención en su discurso a la apertura a la sociedad y a la participación abierta a los nuevos militantes que el partido está haciendo en Castelldefels y en toda Catalunya.

Jornadas sobre política territorial del Maresme y sobre impulso municipal en el Baix Llobregat

Bajo el título "El Maresme més enllà del 2.000", la federación comarcal del PSC organizó las Primeras Jornadas de Política Territorial, celebradas los días 25 y 26 de octubre en El Masnou. El objetivo de este encuentro era reflexionar en un debate abierto, a partir de las opiniones de políticos y expertos, sobre el futuro del Maresme.

Por otra parte, la federación del Baix Llobregat organizó el sábado 15 de noviembre en Viladecans unas jornadas con el título "Progrés i Desenvolupament. L'impuls municipal". Intervinieron como ponentes José Montilla, Dídac Pestaña, Enric Térmens, Jaume Montfort y Montserrat Gibert.

Aquesta nova secció pretén mostrar com són i què pensen els nostres militants, la nostra gent. Per això us demanem la vostra col.laboració per fer d'aquest espai un veritable ventall d'aquest col.lectiu que és el PSC.

La nostra gent:

Anna Pérez Sáinz

L'Anna té 24 anys i és llicenciada en medicina. Quan, a tercer curs de BUP, van començar a tractar a classe els idealismes polítics, de seguida es va identificar amb l'esquerra i va entendre que uns partits se'ls anomenessin progressistes i uns altres conservadors. Per a ella, l'esquerra representa els valors de justícia social, igualtat, llibertat i progrés, unes idees que la comouen i l'atrauen, segons ella mateixa. Així és com va descobrir el significat del mot "política". Malgrat tot, per inèrcia i comoditat es

resistia a afiliar-se a cap partit pel compromís que representa i per les conseqüències que una presa de posició tan clara podia tenir en el seu cercle d'amistats. Finalment, es va afiliar al PSC i forma part de l'Agrupació de Lleida, i de la Federació Terres de Lleida de la JSC. El dia en què ho va fer va decidir ser imparcial, per tal de mantenir una postura davant la vida més plural, i no considerar aquell carnet com un únic mirall de la realitat, sinó un mitjà per canviar tot allò que no aprova.

Las direcciones de Internet

Endavant os proposeu visitar alguns llocs de Internet. Se trata de webs útils e interessants, informativos y divertidos, que os permitirán al mismo tiempo estar al día de algunas de las propuestas atractivas y novedosas de la red.

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA <http://www.psc.es>

Web oficial del PSC. Els documents clau dels socialistes catalans. Enllaços amb organitzacions socialistes d'arreu el món. Un referent permanent.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA <http://www.diba.es>

Web de la Diputació de Barcelona. Recentment remodelada. Una eina indispensable per al món local.

BARCELONA 2004. Fòrum Universal de les Cultures <http://www.bcn.es/bcn2004> Web d'un esdeveniment mundial que proposa a les nacions, les regions, les ciutats, les religions, les arts, els esports i les ciències la recerca col.lectiva de la cultura de la pau.

DIRECTORIO DE LA ADMINISTRACIÓN PÚBLICA <http://www.map.es/>

Realizado por el MAP, una referencia útil para la Administración General del Estado, Administración Autónoma, Administración local (Diputaciones y Municipios)- y la Unión Europea.

CENS D'EMPRESSES DE CATALUNYA <http://www.cambrescat.es/html/p-31.htm>
Més de 375.000 empreses ordenades per el servidor de las Cámaras de Comercio de Catalunya.

EU NEWS <http://europa.eu.int/news-es.htm>

Información de última hora y los comunicados de prensa de la mayoría de instituciones europeas.

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS <http://www.congreso.es/>

El Congreso entra definitivamente en la red.

Biblioteca <http://www.analitica.com/bit.htm>

Los libros en castellano también empiezan a tener su espacio en la red. Un proyecto de edición virtual que merece todo el apoyo.

ESPASOFT <http://espasoft.kaos.es/>

Una de las mayores recopilaciones de programas shareware y freeware en castellano.

LA PÀGINA DE VINS DE ROBIN GARR <http://www.wine-lovers-page.com/>

Una proposta engrescadora, en anglès, per a conèixer gairebé tot sobre els millors vins del món.

El racó d'Internet

EL LABORISMO APUESTA

POR LA RED

La batalla abierta entre Microsoft y el Departamento de Justicia del gobierno federal de Estados Unidos no es nueva. Bill Gates ya había sido advertido por el uso de una práctica irregular consistente en ceder los derechos de licencia de su Windows en la instalación de todos los PC a cambio de la obligatoriedad de instalar el Internet Explorer. Hubo un acuerdo previo que ahora parece haberse roto. Microsoft no ocupa la vanguardia tecnológica y financiera en el sector informático por casualidad. A la habilidad de Gates por visualizar un mercado multimillonario, se unen sus dotes de estrategia política. Algo así como el "hoy por ti, mañana por mí" debe de estar entre los manuales de conducta del dueño del Explorer. Y es que es este tipo de claves, debe entenderse el acuerdo, no excesivamente divulgado entre Gates y Tony Blair. El gobierno de Blair ha hecho una apuesta valiente y no exenta de riesgos: universalizar el uso de Internet en las escuelas públicas británicas. De los posibles beneficios ya hemos hablado aquí mismo, y en cualquier caso, van a ser numerosos. Los riegos, la necesidad de contar con un "partenaire" que dote el sistema del aderezo tecnológico que lo ponga a punto. De un lado, pues, una inversión millonaria que va a ser tremendamente rentable para el futuro de los jóvenes británicos y también para el ya no tan joven Gates. Por otro, Blair consigue que se instale en Inglaterra el mayor centro de investigación de Microsoft fuera de los Estados Unidos, pero somete el sistema a un grado de dependencia que puede hacer de su virtud su mayor defecto. A todos nos interesa que Blair gane en esta apuesta porque hay mucho más en juego de lo que a simple vista pudiera parecer, y lo que puede acabar siendo fundamental: un modelo democrático y de acceso universal a la red. Los números de Bill Gates son otro cantar.

Vicenç Badenes

El doble llenguatge del govern de CiU en la política esportiva en edat escolar

Les immenses possibilitats de desenvolupament d'activitats relacionades amb la iniciació esportiva, el lleure i la formació dels infants i joves que ofereix el marc legislatiu català, no han estat mai suficientment explotades per CiU, que no creu en l'esport escolar.

► Cal dotar de més recursos l'esport escolar.

El Parlament de Catalunya aprovà l'any 1988 la Llei de l'esport. Una llei que ha estat durant molt de temps el punt de referència per al desenvolupament de l'esport català i que en aquests moments sembla que el propi govern de CiU hagi oblidat en el bagul dels records.

En el títol I del Preàmbul es diu "l'esport (...) és (...) un instrument d'equilibri, de relació, d'integració de la persona envers el món que l'envolta. L'esport ha de formar part de l'activitat de la persona des de l'escola (...) i és un element educatiu tant per als esportistes d'elit com per als que se'n serveixen simplement com a instrument psicofísic de la persona".

Aquesta declaració de principis, amb la qual els socialistes estem totalment d'acord, obligava el govern català a desenvolupar una política integral educativa en la qual fos present la formació i la pràctica poliesportiva en el món de l'escola. Una política que es començà amb força i que amb el temps ha anat perdent consistència i recursos.

Els socialistes, que vam apostar per un perfil purament educatiu de l'esport en les edats escolars, hem influït directament en

la creació dels consells esportius, com a elements de coordinació territorial de tots els agents que intervien en la generació d'ofertes esportives per a la població en edat escolar. Les diferències entre la política esportiva en edat escolar de CiU i la nostra política venien determinades pels objectius que

pretenem amb la creació dels consells esportius. Si per a CiU l'objectiu dels consells era oferir esport a aquells infants que no tenien cabuda a l'esport ofert per les federacions esportives, que per a ells és l'esport dels hàbils i destres. Per a nosaltres, els socialistes, els consells havien de ser instruments per garantir una iniciació esportivoeducativa i de transmissió de valors en el temps de lleure per a tots els nens i nenes de Catalunya.

Els socialistes hem de participar activament en el món de l'esport escolar

La integració de les federacions esportives, les entitats, les AMPA, els ajuntaments i els consells comarcals a la vida quotidiana dels consells esportius, fou una gran fita aconseguida pels socialistes en el debat del Decret 267/1990 de regulació dels consells esportius. D'aquesta manera, l'esport en edat escolar gaudia d'una vessant més social, vertebrada per les administracions públiques i la societat civil

esportiva, enfront de la vessant purament competitiva.

Les immenses possibilitats de desenvolupament d'activitats relacionades amb la iniciació esportiva, el lleure i la formació dels infants i joves que ofereix un òrgan de coordinació territorial com els consells esportius no han estat mai suficientment explotades. Els governants de CiU, més que potenciar el seu desenvolupament, s'estimen més adormir el seu funcionament disminuint les aportacions econòmiques als consells esportius en més d'un 18% de mitjana anual.

Paral·lelament a aquesta decisió pressupostària, dona suport a una persona com a president

► Josep Baliu

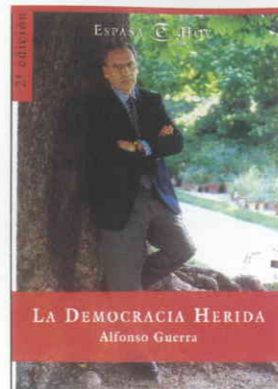
de la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC), òrgan que aglutina tots els consells esportius de Catalunya, que no gaudeix d'experiència ni de recursos per impulsar aquest important projecte. Des del PSC iniciarem polítiques que compensin el doble llenguatge del govern de CiU. Un primer llenguatge que aprova una Llei de l'esport i un Decret de regulació dels consells esportius que tenen uns objectius socials determinats i que en el moment de la seva aplicació es canvia a un segon llenguatge que deixa sense recursos els instruments legals creats.

L'esport no és un, es diferencia segons com es tracti en totes les seves vessants, hi ha un esport que genera els valors de treball en equip, tolerància, solidaritat, integració,... i un esport que genera competitivitat mal entesa, fanatisme social, intolerància... Aquesta dualitat de l'esport és la que fa imprescindible que els socialistes participem activament en el món de l'esport en edat escolar per tal de defensar els nostres valors progressistes. Potenciem, doncs, des del PSC i entre tots, els consells esportius. Fem que siguin instruments potents i eficaços de coordinació d'accions i estratègies adreçades als infants i als joves, en definitiva al futur de Catalunya.

José Baliu Ibáñez
Delegat Nacional d'Esports del PSC

LECTURA

per Jaume Sobrequés

Alfonso Guerra, "La democracia herida". Madrid, Espasa, 1997. 281 pàgs.

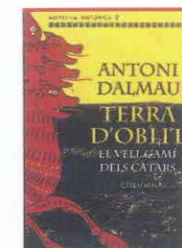
Alfonso Guerra defensa, en aquest llibre, que, malgrat la crisi de les idees i de les ideologies, hi ha, diferenciat i amb una personalitat pròpia i ben definida, un pensament d'esquerra, una ideologia de progrés, un programa polític diferent del de la dreta, unes actituds personals davant el món i dels seus problemes globals que és patrimoni del socialisme democràtic.

Per un home d'esquerra com Alfonso Guerra, la història no s'ha acabat, encara té sentit seguir lluitant per a la igualtat i la justícia, el capitalisme continua essent un sistema que genera desigualtats, el mercat s'ha de controlar i el sector públic no pot abandonar-se a un neoliberalisme que tendeix a afavorir els sectors més benestants de la societat.

Aquest llibre constitueix una de les anàlisis més lúcides i pedagògiques que s'han fet recentment sobre els grans problemes que té plantejats el món occidental, en el qual vivim, en aquest tombant de segle. Des de tots els punts de vista: el de les idees, el del paper de l'Estat, el de la defensa de l'estat del benestar, el de l'ocupació i l'atur, el del paper dels sindicats, el de la crisi econòmica, el del mercat, el del medi ambient, el dels partits polítics, el de la cultura, entre d'altres.

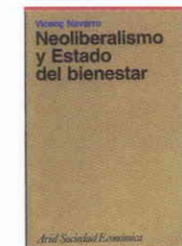
En relació amb el de la crisi de l'estat del benestar, que sembla justificar una política conservadora contrària a fer què els poders públics continuïn actuant com a correctors de les desigualtats, Guerra diu: "(...) cuando un sistema económico no es capaz de mantener la cobertura del estado del Bienestar, no es porque el Estado del Bienestar está en crisis. No estamos, en consecuencia, asistiendo a la crisis del Estado del Bienestar, sino a la crisis del sistema capitalista".

Aquest llibre d'Alfonso Guerra, escrit amb un gran rigor i amb una immaculada ponderació, és avui un llibre bàsic per als militants de partits d'esquerra i per a tothom que defensi què

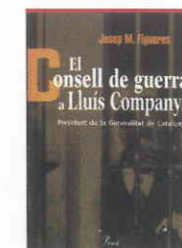
Antoni Dalmau "Terra d'oblit. El vell camí dels càtars". Barcelona, Columna, 1997. 301 pàgs.

Excel·lent novel·la basada en el convuls període de la croada militar contra els càtars a principi del segle XIII. L'autor aconseguí el I Premi Nèstor Luján de novel·la històrica.

Vicenç Navarro "Neoliberalismo y Estado del Bienestar". Barcelona, Ariel, 1997. 221 pàgs.

Rigorós estudi sobre els efectes de la política neoliberal, sobre la societat i sobre l'anomenada crisi de l'Estat del Benestar. Es tracta d'una obra bàsica per a cimentar un pensament polític de signe progressista.

José Maria Figueres, "El consell de guerra a Lluís Companys, President de la Generalitat de Catalunya". Barcelona, Proa, 1997. 256 pàgs.

Edició, amb un acurat estudi introductor, dels documents oficials del Consell de Guerra al president Companys. Constitueix una aportació bàsica al coneixement de la repressió franquista en acabar la guerra civil

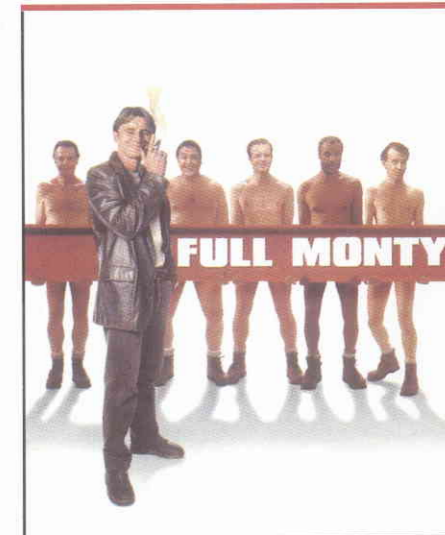
CINEMA

Dos pel·lícules per riure i plorar. No deixis de veure-les.

"Tocando el viento". Melodrama. Gran Bretanya 1996. Dirigida per Mark Herman.

La vida i la recerca de la supervivència d'una banda de música instal·lada en un poble miner del nord d'Anglaterra, en plena crisi econòmica. Un retrat d'una societat en declivi que es resisteix a perdre els seus signes d'identitat.

"Full Monty". Comèdia. Gran Bretanya 1997. Dirigida per Peter Cattaneo.

Un treballador a l'atur posa en marxa, juntament amb un grup d'amics, un espectacle d'*striptease*. La nova feina els farà recuperar l'autoestima. Una comèdia càustica i quotidiana que reflexa molt bé els desgavells socials causats pel tatcherisme.

Núria Ribó: "No vull patir ferides per comunicar-me amb la gent"

La Núria Ribó és aquella periodista d'arracades singulars, pèl roig i abrics de vellut que certificava a diari la salut del planeta americà. Des de la cinquena avinguda, amb la torre Chrysler al darrera o davant Wall Street, la Núria Ribó esdevenia la nota de color de la institucional TVE.

Una periodista amb un to personalíssim, gairebé carismàtic, que durant vuit anys ens apropà la "grandeur" de Manhattan i les misèries del Bronx, els senyals del somni americà i el malson d'hispanos, afroamericans i altres forans contemporanis. Des del seu cessament a mans del PP, una legió de seguidors s'ha quedat orfe. I és que Núria Ribó, amb 48 anys, és un exemple de telegenia, una periodista de final de segle per ser escoltada, vista i sentida.

Vuit llargs anys a Nova York i dos curts minuts per conèixer el teu cessament. Ressentida amb algú, Núria?

A mi el que em va empenyar són les maneres ja que em vaig assabentar per la premsa. Poc li hauria costat al senyor Sáenz de Buruaga telefonar-me i explicar-me la meua nova situació. Puc entendre, fins i tot, que un nou govern es plantegi d'entrada canviar les cares més conegudes del primer mitjà públic de comunicació, però això no es pot fer de qualsevol manera. Ho van fer molt malament i més si tenim en compte que portava setze anys a TVE.

Amb què t'has trobat en tornar de Nova York?

Amb una ciutat fantàstica, molt bonica, que ja figura en el mapa. Sóc la fan número u de Barcelona, tot i que Nova York té l'energia, la força que li dona la diversitat de races, de cultures, d'idiomes, de colors. Enyoro fonamentalment aquesta diferència. Europa és potser massa bella, massa aristocràtica i menysprea el continent nou. Jo he après a apreciar

els Estats Units i em fa molta gràcia allò que deien del *yankees go home*. Aquí també pensem que som una mica elit,

que som els millors, i ens mirem el melic potser amb massa freqüència.

Aquí també tenim més d'un idioma.

Déu n'hi do el merder que s'ha muntat amb això del català. Sembla que tornem al túnel del temps. No funcionava ja?, doncs per què hem de recuperar allò que més mal pot fer a la convivència. Jo no he de demostrar res per sentir-me catalana i m'importa molt poc parlar en anglès, català, castellà, o amb les mans. No vull patir ferides per comunicar-me amb la gent.

Tornant als EUA. Si allò és el planeta, com diu Vicente Verdú, què som nosaltres?

Nosaltres som uns xampinyons. La veritat és que ens queixem però sempre els estem demanant ajuda. Què va passar amb

el conflicte dels Balcans? Que van haver d'intervenir els americans. Allò és el poder real i aquí encara ens barallem per temes com la identitat i el territori. Ja veurem quina identitat ens queda quan les decisions es prenguin a Brussel·les.

Tu també penses que Espanya va bé?

En xifres macro, sembla ser que sí. Si parlem de quotidianitat, tot el contrari. La gent jove, per exemple, no té feina, ha de viure amb els pares, s'ha apalancat en excés i és cada vegada més conservadora. Els mitjans de comunicació s'han envoltat d'una sèrie de tentacles estranys, tant els públics com els privats, que estan reciclant tothom. I el president de tot plegat, amb el qual no m'identifico gens, és per llogar-hi cadires.

PINZELADES

Un escriptor: Boris Vian

Un polític: Tony Blair

Una pel·lícula: "¿Qué he hecho yo para merecer esto?"

Un pintor: Van Gogh i Barceló

Una ciutat: Barcelona i Nova York

Un moment històric: les primeres eleccions democràtiques després de la dictadura, el 15 de juny de 1977